

1932 te Warns, bij Stavoren (Fr.), door een kat werd gegrepen. Het voorwerp was buitengewoon vet, volgens vermelding op het etiket, en woog 195 gram. Het bevindt zich in de coll. van het Friesch Natuurhistorisch Museum te Leeuwarden.

Het Scheveningsche voorwerp schijnt nog te leven in de Haagsche Dierentuin.

In aansluiting aan deze beide vondsten vestig ik hier nog even de aandacht op een 3 tal recente vondsten van *Turdus dauma aureus*.

In „Der Vogelzug”, 3, 1932, p. 194, wordt verwezen naar een vangst in Morbidan, vermeld door J. RAPINE, in „L'Oiseau”, 2, 1932, p. 564.

Verder vermeldt DUPOND in „Le Gerfaut”, 22, 1932, p. 134—135, 2 vondsten in België en wel een voorwerp op 9 October 1931 geschoten „dans les bois de Strouvenbosch, commune de Fouron-Saint-Pierre” en een tweede, buitgemaakt „dans la forêt de Soignes, territoire de Boitsfort”, op 16 October 1931.

Ridder VAN HAVRE teekent daarbij, onder verwijzing naar het Scheveningsche geval, het volgende aan: „Il y a tout lieu de „supposer que durant la migration d'automne, plusieurs sujets „de cette espèce asiatique ont été entraînés vers l'ouest, loin „de leurs voies de migration habituelles.”

KAMPEN, begin December 1932.

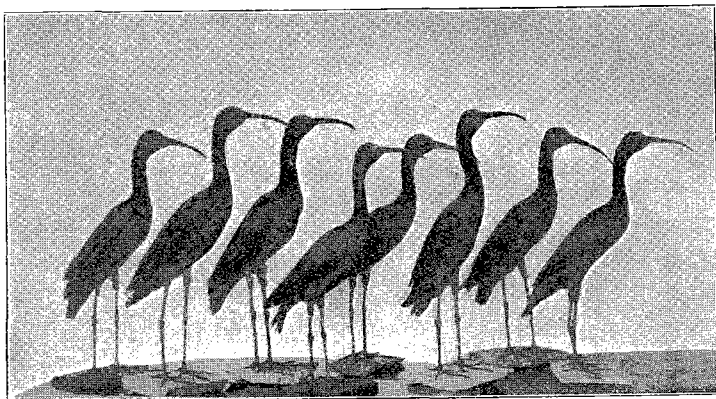
Korte Mededeelingen.

Invasie van ibissen, *Plegadis f. falcinellus* (L.), in Limburg.

Gedurende het tijdvak van 23 October tot 6 November 1932 hielden zich in Limburg een aantal ibissen op. Naar met eenige zekerheid kon worden vastgesteld minstens 14 stuks. Hiervan werden er jammer genoeg niet minder dan negen stuks geschoten en wel te Hunsel, Stramproy, Molenbeersel (B.) en Kinroy (B.).

Een interessante opname kon ik van een achttal in België gepraepareerde exemplaren maken (zie de foto).

J. H. H. DE HAAN.

J. H. H. de Haan phot.; copyright
Ibissen, *Plegadis f. falcinellus* (L.), geschoten in Limburg, in de
omgeving der Nederland-Belgische grens, tusschen eind October
en begin November 1932.

Volgens mededeeling van E. HOOGEVEEN in de „Levende Natuur” (37, 1932, p. 256) werden, op 14 October 1932, 2 ibissen geschoten bij Neerasselt (tusschen Nijmegen en Grave), waarvan er een aan de coll. van het Canisius College werd afgestaan. Verder vermeldt THYSSE onder dezelfde mededeeling een waarneming van een voorwerp op het eiland Schouwen. Dit stuk werd echter niet verzameld. (t. K.)

Geringde buizerd, *Buteo b. buteo* (L.).

Eind Febr./begin Maart 1932 werd te Weert een buizerd geschoten met ring van Helgoland. Bij informatie bij de Vogelwarte aldaar bleek dat de betreffende vogel op 11 Juni 1930 als jonge vogel was geringd te Harburg/Elbe, Hannover.

J. H. H. DE HAAN.

Pestvogel, *Bombycilla garrulus* (L.), in Limburg geschoten.

Naar ik van bevoegde zijde vernam werd te Maasniel (bij Roermond) in de laatste week van November '32 een exemplaar dezer soort geschoten.

J. H. H. DE HAAN.

Waarneming van een blauwborstje, *Luscinia svecica* subsp.?, in Zuid-Limburg.

Op 2 September 1932 zag ik te Schimmert nabij Valkenburg (L.) een ♀ of jong ♂ in een bietenveld. Deze soort is in Zuid-Limburg een zeldzame verschijning op den trek. Doordat ik sinds 1917 regelmatig ieder najaar in deze streek jaag, was ik in de gelegenheid de kleine trekvogels, welke zich dan in het veld ophouden goed te observeeren. Een blauwborstje trof ik daaronder behalve het voren vermelde exemplaar, nog slechts éénmaal aan, nl. op 9 September 1926, in het naburige Hulsberg (gehucht Aalbeek), eveneens in een bietenveld. P. A. HENS.

Afwijkend gekleurde glanskop(?)mees, *Parus ?palustris longirostris* Kl.

Een zeer licht gekleurd exemplaar hield zich dezen zomer op in het Ravensbosch te Houthem. Op 3 September 1932 gelukte het mij dit te verzamelen onder de naburige gemeente Schimmert. Het bleek een ♀ te zijn (ov. 1 mm.). De bovenkop is donkerbruin zonder iriseerenden glans. Doet denken aan het bruin van *Parus c. cinctus* Bodd., doch meer donker. Bovenzijde zeer licht bruin. Onderzijde en flanken vuil wit. Keelvlak grauwwaart. Vleugels vuil wit-bruin. Secundaire pennen bijna wit. Staart vuil wit-bruin. Middelste pennen het donkerste. Snavel hoornkleurig. Oogen normaal. Pooten licht vleeschkleurig. De vogel had pas geruid. Enkele kop- en zijdeveeren vielen bij het praepareeren uit. Vleugellengte 62 mm. Staart ruim 51 mm. Linker buitenste staartpen $\frac{1}{2}$ mm. langer dan de volgende; rechter dito ± 2 mm. korter dan de volgende. Naar den staartvorm te oordeelen, zou ik zeggen, dat het hier gaat om een glanskop. P.A. HENS.

De roodkopklauwier, *Lanius s. senator* L., wederom waargenomen bij Valkenburg (L.).

De soort is ook dit jaar wederom te Houthem verschenen. Ter plaatse waar ze het vorig jaar broedde (zie dit tijdschrift, 4, 1931, p. 71), werd dit jaar een exemplaar waargenomen in Mei, doch daarna niet meer. Wel werd een paar kilometer oostwaarts één exemplaar gedurende den zomer herhaaldelijk op de zelfde plaats aangetroffen, een nest werd evenwel niet gevonden.

P. A. HENS.

De grauwe klauwier, *Lanius c. collurio* L., wederom broedend bij Valkenburg (L.).

Sinds 1922 was mij geen broedgeval uit de omgeving van Valkenburg (L.) meer bekend. In 1932 broedde weer eens een paar te Houthem. De jongen zijn uitgevlogen. P. A. HENS.

Over een geringde en een op patrijzen jagende buizerd, *Buteo buteo* subsp.

De heer D. Baron VAN HARINXMA THOE SLOOTEN te 's Graveland zond mij den poot van een buizerd, welke eind Februari of begin Maart van dit jaar dood gevonden was te Barneveld. Het is een linkerpoot, welke een ring draagt met de volgende inscriptie: Ornithol. Centr. Riga 48557.

Ten einde te vernemen waar en wanneer deze vogel geringd was, heb ik mij in verbinding gesteld met de ornithologische Centrale te Riga, doch tot op heden geen antwoord op mijn vraag ontvangen.

Nu ik het toch over den buizerd heb, is misschien de navolgende waarneming de vermelding waard.

De heer J. KNOLLS zag op 5 October l.l. tegen den avond in het veld te Houthem een buizerd zeer laag over den grond vliegen. Als 't ware onder hem uit vloog plotseling onder angstig gekraai een patrijs, achtervolgd door den roofvogel. De patrijs kreeg echter spoedig voorsprong doch werd nog over een tamelijk grooten afstand door den buizerd vervolgd. Het viel den waarnemer op hoe snel de roofvogel achter zijn prooi aan vloog. Hij gaf het echter op en keerde weer naar de plaats waar de patrijs opgevlogen was terug. Daar stiet hij weer naar den grond en joeg een tweeden patrijs op, welke eveneens ontsnapte. Daarop ging de roofvogel op een naburige paal zitten. Toen hij daar een oogenblik zat, vloog nog een derde patrijs op.

P. A. HENS.

Jan van Gent, *Sula bassana* (L.), en zeekoet, *Uria* sp.?, op de Veluwe.

Omtrent de derde week van November 1932 werd door eenige militairen op de Rijksschietterreinen, circa 5 K.M. ten Oosten van Ede (Geld.) een in uitgeputten toestand verkeerend exemplaar van den Jan van Gent opgevangen, dat zich thans in het bezit bevindt van den heer R. KLINKHAMER aldaar en door hem werd gepraepareerd.

Merkwaardig is, dat ongeveer tezelfder tijd nabij de hoeve „Groot Harselaar”, gelegen tusschen Barneveld en Nijkerk, op het bouwland eveneens een typische zeevogel werd gevangen. Deze ging over aan BURGER's dierenpark te Arnhem, welks eigenaar mij op mijn verzoek berichtte, dat het ex. daar na eenige dagen gestorven was en dat het een zee koet betrof. Ik heb het voorwerp niet zelf gezien en kan dus geen nadere determinatie geven, mede wijl het niet werd gepraepareerd.

Het is evenwel eigenaardig, dat op de hooge en droge Veluwe in vrijwel de zelfde week twee verschillende zeevogels zijn verschenen, want ook na hevige Westerstormen — welke in het onderhavige tijdsbestek echter niet woedden — kwam dat naar mijn ervaring hier nog nimmer voor.

A. B. WIGMAN.

Het aantal door één ooievaar gelegde eieren.

Naar aanleiding van mijn opmerkingen over het aantal eieren, dat in totaal in één ooievaarsnest wel gelegd wordt (zie dit tijdschrift, 5, 1932, p. 63—64), waarbij ik ook het Pract. Handbook citeerde, zond Rev. JOURDAIN mij onderstaande uiteenzetting, met verzoek tot opname in het Orgaan, waaraan de Redactie gaarne voldoet. (t. K.)

Number of eggs laid by *Ciconia c. ciconia* (L.).

The statement made by me in the „Practical Handbook” (II, p. 189) that the number of eggs is „Usually 4; occasionally 3 or 5, very rarely 6—7”, is based partly on my own experiences in Denmark, Holland, Spain, Roumania, Marocco and Algeria, and also on recorded instances. I have not included cases in which eggs have been thrown out of the nest, as there is a tendency in certain species to replace eggs which have been removed. I have myself found six eggs in one nest in Spain, and J. SCHENK has recorded six young in one nest in Hungary. Nests containing six and seven eggs in West Prussia are also recorded in the „Zeitschr. für Oologie” (Nov. 1900, p. 32).

F. C. R. JOURDAIN.

Geringde kapmeeuw, *Larus r. ridibundus* L.

Op 17 September 1932 vond ik aan de Zuiderzeekust bij Kampen een jonge kapmeeuw, in verregaande staat van onthinding, met ring no. Rossitten E. 79234. Het voorwerp bleek, volgens mededeeling van Dr. SCHÜZ, op 20 Juni 1932, als jonge

vogel op de Gollitze-teich by Grabofnitze, Kr. Militsch, Bez. Breslau, Duitschland, te zijn geringd. Dit is de 2e kapmeeuw met Rossitten-ring, die bij Kampen werd aangetroffen (zie voor de 1ste dit tijdschrift, 3, 1930, p. 38). C. G. B. TEN KATE.

Geringde kleine zeemeeuw, *Larus c. canus* L.

Van mijn broer, den burgemeester van Stad en Ambt Vollenhove, ontving ik een ring no. Z. 289 van „Zool. Museum Denmark”, afkomstig van een doode meeuw, door een zijner gemeenteleden te Ambt-Vollenhove gevonden op 1 October 1932. Deze bleek afkomstig van een kleine zeemeeuw, die op 5 Juli 1932 als jong was geringd op het eiland Alholm, in Issefjord, aan de noordkust van Seeland, Denemarken.

C. G. B. TEN KATE.

Wederom een Noord-europeesche groote bonte specht, *Dryobates m. major* (L.), bij Kampen bemachtigd.

Op de vergadering te Amsterdam, op 27 December 1930 (zie dit tijdschrift, 3, 1931, p. 134—135) toonde ik 2 voorwerpen van de Noord-europeesche groote bonte specht, den vorm *major* die resp. op 6 en 18 December 1929 bij Kampen waren bemachtigd en in mijn bezit kwamen. Deze beide ♀♀ hadden een vleugellengte van resp. 143 en 142 mm. en een gewicht van 88 en 89 gram (zie ook Orn. Monatsber., 38, 1930, p. 82). Dat ook deze winter Noord-europeesche voorwerpen in deze omgeving vertoeven, blijkt uit een ♂ van 16 November 1932, bij Kampen bemachtigd, dat zich eveneens in mijn coll. bevindt en een vleugellengte had van 141 mm., en een gewicht van 87 gram.

C. G. B. TEN KATE.

Een spreeuw, *Sturnus v. vulgaris* L., van bijna 9½ jaar.

Op 26 October 1932 werd bij Kampen aan zee een doode spreeuw gevonden, die geringd was met no. Leiden 31076. De ring werd mij thuis bezorgd en bij het nazien van mijn ringlijst-duplicaten, bleek dit voorwerp te Kampen als nestjong te zijn geringd door een mijner leerlingen op 28 Mei 1923!! Deze spreeuw bereikte dus een leeftijd van bijna 9½ jaar en stierf in de omgeving van zijn geboorteplaats.

In de Leidsche ringverslagen van prof. VAN OORT kan ik nergens een geval vinden, waaruit een dergelijke hooge leeftijd voor een spreeuw kan worden afgeleid. Van vrij levende zang-

vogels schijnt, voor zoover ik kan nagaan, in het algemeen nog zeer weinig bekend te zijn over de ouderdom die deze kunnen bereiken. STRESEMANN (zie Aves, in Handbuch der Zoölogie, 7de band, 2e helft, 4e afl., 1928, p. 432) vermeldt de volgende gegevens, door ringen verkregen: *Turdus merula* 10 jaar, *Turdus philomelos* 8¾ jaar, *Oriolus oriolus* 8 jaar. In „Der Vogelzug” (3, 1932, p. 174) vermeldt SCHÜZ een Engelsche spreeuw, die 5½ jaar werd (overgenomen uit het ringverslag van WITHERBY, in British Birds, 26, 1932, p. 48—54), terwijl hij in een der vorige verslagen (ibidem, p. 35) een grauwe vliegenvanger vermeldt, die bijna 12 jaar haalde (overgenomen uit het ringverslag van Loos, van het Tsechoslowaaksche ornithologische station „Lotos” over 1929).

C. G. B. TEN KATE.

Geringde wintertaling, *Anas cr. crecca* L.

Op 17 October 1932 kreeg ik uit Maasdam (Hoeksche Waard) een geringde ♂ wintertaling toegezonden (Stockholm no. B. 2691), naar aanleiding waarvan prof. LÖNNBERG mij schreef, dat dit voorwerp op 26 Juni 1932 als nestjong op het eiland Balgön, aan de westkust van Zweden, was geringd. Deze taling was dus nog geen 4 maanden oud en reeds geheel in volkomen kleeed.

C. EYKMAN.

Kuifduiker, *Podiceps auritus* (L.), en rosse franjepoot, *Phalaropus fulicarius* (L.), als vuurtoren slachtoffer.

Van den vuurtoren te Hollum op Ameland ontving ik een kuifduiker, ♂, die daar in den nacht van 4 op 5 November 1932 was doodgevlagen en een rosse franjepoot, ♀, van den nacht van 5 op 6 November 1932. Dit laatste voorwerp was in overgang (roodbruin keelbandje); helaas was de kop zeer beschadigd.

G. BOSCH.

Vergadering te Amsterdam in „Artis” op
9 October 1932.

Aanwezig van het Bestuur: de heeren P. A. HENS, Dr. C. EYKMAN, J. G. VAN MARLE en Tj. Gs. DE VRIES, alsmede de leden: Dr. A. A. J. H. MARRES, Dr. C. G. B. TEN KATE, G. A. L.